

NEEMT MIJN JUK OP U HJM Sales

*“Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven.
Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart;
en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.”
(Matt. 11:28-30)*

Geliefde broeders en zusters, de tekst in de aanhef van deze prediking is één van de meest bekende en meest besproken schriftgedeelten uit de bijbel. Ook op deze website is wel eens kort ingegaan op deze tekst. Desondanks wil ik vandaag nogmaals de zeer aansprekende woorden van Jezus, onze lieve Heiland, in dit schriftdeel behandelen. De letterlijke en figuurlijke betekenis van het zogenaamde juk staat hierbij centraal.

Het is belangrijk dat wij beseffen, dat de toehoorders van Jezus heel goed wisten wat Jezus bedoelde, toen Hij over het juk sprak.

Volgens het woordenboek is een *“juk”* in figuurlijke zin een *“toestand van drukkende dienstbaarheid”*. Het duidt dus op een situatie waarin van je gevraagd wordt om te dienen, doch dat dienen is tot een zware (...te zware!) last geworden. Jezus zei tegen Zijn toehoorders: *“Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven.”* Waarom zei Jezus dat? Omdat Zijn hart over hen bewogen was met diep medelijden. Hij zag dat Zijn toehoorders werkelijk vermoeid en belast waren. Zij waren toch degenen, die Hem volgden om naar Zijn Woord te luisteren, om genezen en bevrijd te worden. Zij hadden in hun hart ook het verlangen, dat Hij hen waarachtige, werkelijke en innerlijke vrede en rust zou geven. Zij die Jezus volgden, waren oprechte mensen en met hart en ziel de Joodse godsdienst toegedaan. Of liever gezegd, zij hadden God lief en zij verlangden naar de openbaring van de Messias, Die hen van de Romeinse onderdrukkers zou bevrijden. Maar het was juist ook de getrouwheid om de Joodse godsdienst in alle facetten uit te leven, wat hen zo had uitgeput. Want de Joodse godsdienst kent immers voor de Jood (NB, hij die Jezus nog niet als Messias heeft aangenomen) een dubbele last. David H. Stern spreekt in dit verband in zijn Jewish New Testament Commentary over twee jukken:

- Het zogenaamde juk des hemels. Dat wil zeggen, de eis van volkomen toewijding aan God.
- Het zogenaamde juk van de Torah (Gods Wet). Dat wil zeggen, de eis van het absoluut onderhouden van álles wat de Wet vereist.

Deze dubbele last had uitgewerkt, dat men zich volkomen had gefocust op het verrichten van goede werken, bang als men was om onder Gods oordeel te vallen. En dát had hen zó moe gemaakt. Een voorbeeld:

Tijdens het jaarlijkse Joodse herstfeest Rosj Hasjanah wordt herdacht, dat God op deze dag de mensen naar gelang hun daden en werken in drie categorieën verdeelt en inschrijft in één van de volgende drie boeken: het Boek der Rechtvaardigen (d.i. het Boek des Levens), het Boek der Verdorvenen (d.i. het Boek des Doods) en een derde Boek (d.i. het boek voor de hen, die nog niet geheel gerechtvaardigd of geheel verdorven zijn).

Maar Jezus bracht verlossing voor hen, die Hem willen accepteren en aannemen als hun Redder. *“Komt tot Mij en Ik zal u rust geven!”* Rechtvaardiging kan alleen en uitsluitend door het geloof in Jezus Christus en Zijn Plaatsvervangende Offerande aan Golgotha's kruis worden verkregen. Voor wie in Jezus gelooft, is Gods oordeel voorbij gegaan. Want dat oordeel viel immers op Jezus hangende aan het kruis! Wat een grote liefde van God en wat een grote opluchting voor ons! Het Woord van God leert ons dan ook, dat wij niet door het doen van de werken van de Wet kunnen worden gerechtvaardigd, doch enkel door het geloof in Jezus. Voor hen die dit in hun bijbel willen lezen, geef ik enkele schriftgedeelten:

Rom. 3:20,27-28 – *“Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde..... Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door wat wet? Der werken? Neen, maar door de wet des geloofs. Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet.”*

Gal. 2:16 – *“Doch wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet, maar door het geloof van Jezus Christus, zo hebben wij ook in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof van Christus, en niet uit de werken der wet; daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd worden.”*

Gal. 3:10-13 – *“Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen. En dat niemand door de wet gerechtvaardigd wordt voor God, is openbaar; want de rechtvaardige zal uit het geloof leven. Doch de wet is niet uit het geloof; maar de mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven. Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt.”*

Jezus zei tot de toehoorders: *“Als jullie Mijn juk opnemen, zal ik jullie rust geven, want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.”* Zijn juk is zacht en licht! Want Hij heeft immers de volle last van onze zonden gedragen. Hij droeg de schuld en onderging het oordeel en de straf. Wie dit persoonlijk voor zichzelf aanneemt, zal voortdurend de ondersteunende, helpende en leidende kracht van de Heilige Geest in zijn leven ervaren. En hij of zij zal mogen ervaren, dat zijn of haar redding en rechtvaardigmaking gebaseerd is op genade en nogmaals genade alleen. Daar kan niet voor gewerkt worden. Het was enkel door het vergoten Bloed van een tot het einde liefhebbende Heer en Heiland, dat vergeving en verlossing werd verkregen. Dan valt de druk weg van het steeds weer moeten verrichten van werken teneinde hopelijk aan Gods eisen te kunnen voldoen. Dan is men volkomen vrij en komt er rust in het hart.

Rom. 5:1 – *“Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus;”*

2 Cor. 3:17 – *“De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid.”*

2 Cor. 5:17 – *“Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.”*

Gal. 5:1 – *“Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.”*

Gal. 5:13 – *“Want gij zijt tot vrijheid geroepen, broeders, alleenlijk gebruikt de vrijheid niet tot een oorzaak voor het vlees; maar dient elkander door de liefde.”*

Broeders en zusters, een juk kent ook een letterlijke betekenis. Volgens het woordenboek is een “juk” ook een *“houten frame of blok met uithollingen om op de schouder (nek) van een paar ossen te leggen en zo voor de ploeg te spannen”*.

De toehoorders van Jezus moeten ook deze betekenis onmiddellijk hebben begrepen, want de Joodse samenleving was in die tijd geheel op de landbouw gebaseerd. Beslist hadden zij regelmatig een span ossen zien werken op de akkers. En zij zullen beslist van de gewoonte van de boeren op de hoogte zijn geweest om een span ossen uit te rusten met één oudere, ervaren os en één jonge, onervaren os. Waarom deden de boeren dat? Dat deden zij om de jonge os het werk te laten leren door de oude os!

De oude os kende het klappen van de zweep en wist precies wat er van hem verlangd werd, namelijk het trekken van de ploeg in absolute gehoorzaamheid aan de voerman. De oude os wist dat er een houten, vervelend drukkend juk op zijn schouder (nek) zou worden gelegd en dat dit nog oncomfortabeler zou zitten als hij zich zou verzetten. Hij wist dat hij rechte voren moest trekken. Hij wist ook dat de voerman beschikte over een zogenaamde prikkel, een werktuig om hem voort te drijven en dat bestond uit een lange, dikke stok, met aan het uiteinde een ijzeren punt. Als hij ongehoorzaam zou zijn, zou hij daarmee worden geprikt. De oude os wist ook dat het beslist niet de bedoeling van de voerman was om hem pijn te doen, maar om zijn grote, fysieke kracht in goede banen te leiden.

De voerman spande dan de jonge, onervaren os náást de oude os voor de ploeg, maar zorgde er voor, dat de oude os feitelijk de grootste last van het juk droeg en daarmee ook het zwaarste werk van het trekken van de ploeg moest verrichten. De jonge os was wel ingespannen en liep wel onder het juk, maar de oude os droeg de last en verrichtte het werk. De jonge os keek dus als het ware af, hoé de oude os het werk verrichtte. Namelijk in gehoorzaamheid en zonder tegen te strubbelen, zachtmoedig en ook nederig. Want door zijn formidabele kracht had hij heel gemakkelijk de voerman met zijn ploeg mee kunnen sleuren en het gehele werk kunnen saboteren.

Wat zei Jezus dus middels Zijn vergelijking tegen de toehoorders?

“Neem Mijn juk op jullie. Want dát juk is zacht en de last is licht. Ik zal Zélf immers de zwaarte van het juk dragen en Ik zal Zélf het werk verrichten. Jullie hoeven dat niet te doen. Neen, Ik zal het doen! Wat er van jullie wordt gevraagd is om naast Mij in het span te lopen! Dan zullen jullie van Mij leren, dat Ik gehoorzaam ben aan Mijn Vader in de hemel, de grote Voerman. Dan zullen jullie leren, dat Ik nederig en zachtmoedig ben en Mij niet tegen Hem verzet. Ook zullen jullie leren, dat verzet tegen het juk niet prettig is. Neen, jullie zullen mogen ervaren, dat zachtmoedigheid en nederigheid diepe rust in jullie zielen zal brengen.”

Is Jezus niet fantastisch, broeders en zusters? Hij wil onze lasten dragen en al het zware werk verrichten. Wij mogen naast Hem lopen en Hem aanschouwen. Wij mogen van Hem leren, dat Hij aan Zijn Vader gehoorzaam was tot aan het kruis. Wij mogen leren dat Hij zó gewillig en zachtmoedig is. Geen enkel verzet was in Hem, maar wel had Hij een van erbarmen en intense liefde overvloeiend hart. Jezus was niet hoogmoedig, pochend op Zijn oneindige Opstandingskracht. Neen, Hij was nederig, hoewel Hij wist dat Hij die Kracht bezat. Hij wendde die grote Kracht aan om de wil van de Vader te doen en rechte voren te trekken. En Hij wil die Kracht gebruiken om ons te helpen en voor ons het werk te doen.

Wat een heerlijke vergelijking gaf Jezus hier toch. Wat een intense liefde voor het verloren mensdom zit er toch in de woorden van Jezus. Geen wonder dat er zó veel over gepredikt wordt over Matt. 11:28-30 – *“Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.”* Verlangt u ook zo naar de rust en vrede van Jezus in uw hart, broeders en zusters?

Ik wil deze prediking besluiten met de ervaringen van de apostel Paulus. Toen hij nog Saulus heette, was hij als een jonge, onervaren os, die zich verzette tegen het juk dat op hem werd gelegd en die met zijn hielen (de verzenen) achteruit schopte tegen de scherpe prikkel van de hemelse Voerman. Hand. 9:3-6 – *“En als hij reisde, is het geschied, dat hij nabij Damaskus kwam, en hem omscheen snellijk een licht van den hemel; En ter aarde gevallen zijnde, hoorde hij een stem, die tot hem zeide: Saul, Saul! wat vervolgt gij Mij? En hij zeide: Wie zijt Gij, Heere? En de Heere zeide: Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt. Het is u hard, de verzenen tegen de prikkels te slaan. En hij, bevende en verbaasd zijnde, zeide: Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal? En de Heere zeide tot hem: Sta op, en ga in de stad, en u zal aldaar gezegd worden, wat gij doen moet.”* Ook in Hand. 26:13-16 kunnen we dit lezen.

Saulus was een Jood die grondig in de Wet was opgevoed. Naar eigen oordeel was hij onberispelijk (Fil. 3:4-6). Hij was oprecht van mening, dat Jezus' discipelen afvalligen waren, die gestraft moesten worden. Saulus spande zich dan ook bovenmatig in om hen te vervolgen. Hand. 26: 9-12 – *“Ik meende waarlijk bij mijzelf, dat ik tegen den Naam van Jezus van Nazareth vele wederpartijdige dingen moest doen. Hetwelk ik ook gedaan heb te Jeruzalem, en ik heb velen van de heiligen in de gevangenschappen gesloten, de macht van de overpriesters ontvangen hebbende; en als zij omgebracht werden, stemde ik het toe. En door al de synagogen heb ik hen dikwijls gestraft, en gedwongen te lasteren; en boven mate tegen hen woedende, heb ik hen vervolgd, ook tot in de buitenlandse steden. Waarover ook als ik*

naar Damaskus reisde, met macht en last, welk ik van de overpriesters had,”

Saulus was ook degene, onder wiens autoriteit de eerste martelaar Stefanus werd omgebracht. Hand. 7:58-8:3 – *“En wierpen hem ter stad uit, en stenigden hem; en de getuigen legden hun klederen af aan de voeten eens jongelings, genaamd Saulus. En zij stenigden Stefanus, aanroepende en zeggende: Heere Jezus, ontvang mijn geest. En vallende op de knieën, riep hij met grote stem: Heere, reken hun deze zonde niet toe! En als hij dat gezegd had, ontsliep hij. En Saulus had mede een welbehagen aan zijn dood. En er werd te dien dage een grote vervolging tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid door de landen van Judea en Samaria, behalve de apostelen. En enige godvruchtige mannen droegen Stefanus te zamen ten grave en maakten groten rouw over hem. En Saulus verwoestte de Gemeente, gaande in de huizen; en trekkende mannen en vrouwen, leverde hen over in de gevangenis.”*

Had Saulus tijdens zijn intensieve, religieuze opleiding zachtmoedigheid geleerd? Had hij nederigheid geleerd? Had hij ooit de redding door Jezus aanvaard en Diens juk gewillig op zich genomen? Neen! Beslist niet! Saulus was als een jonge, onervaren os die wild om zich heen schopte. Tegen de prikkel van de hemelse Voerman.

Saulus was hoogmoedig en trots in plaats van nederig. Hij had de leiding over de lynchpartij van Stefanus. Zelf wilde hij zijn handen niet vuil maken, maar vanaf de zijlijn keek hij hooghartig toe hoe Stefanus stierf. Saulus was niet degene die op de kleren van de beulen paste, neen, hij was de aanvoerder. En zachtmoedig was hij al helemaal niet, zoals we kort en bondig in Hand. 9:1 kunnen lezen: *“En Saulus, blazende nog dreiging en moord tegen de discipelen des Heeren,.....”*

Maar wat hebben wij toch een genadige Heiland, broeders en zusters. Jezus had ook Saulus lief en wilde hem redden van een eeuwig verderf. Jezus koos juist Saulus uit om de grootste prediker uit de geschiedenis (naast Jezus) te worden. Hij verkoos Saulus om naast Hem onder het juk te lopen. Zoals Hij ook ons daartoe heeft uitverkoren. Hallelujah!

Bent u vermoeid en belast? Zoekt u innerlijke rust en vrede? Komt u toch tot Jezus. Dan zal Hij u rust geven. Als u bereid bent om het zachte, lichte juk van Jezus op u te nemen, dat wil zeggen héél dicht naast Hem te lopen om van Hem zachtmoedigheid en nederigheid te leren, dan zal Hij uw lasten dragen en zult u rust vinden voor uw zielen. Jezus is wondervol.

Geliefde broeders en zusters, moge onze Heiland u en mij deze week zegenen. Amen.